

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני ז"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת בהעלותך תשפ"ב | גליון מס' 347

האדמה (במלכך יב, ג)

קשה, מה עניין שבחו זה של משה רבינו לכאן. אם בכדי ללמדנו, את הסיבה שבגינה לא השיב משה מאומה לאהרן ולמרים, משום שהיה עניו, אתמהה. הלא בשביל מידה זו, אינו צריך להיות עניו יותר מכל האדם. שכן, כל מי שאוחז במידת הענווה, הריהו שומע חרפתו ואינו משיב, (יומא כג.).

ויש לומר, כי הנה יש לתמוה, איך מלאם ליבם של אהרן ומרים, לטעון על משה רבינו (לעיל פסוק ב), 'הרק אך במשה דבר ה' הלא גם בנו דבר'. הרי הבדל גדול ועצום יש ביניהם. אמת כי גם הם זכו לנבואה. אבל משה רבינו זכה למעלה גבוהה יותר, לעלות לרקיע ולקבל את התורה כולה מפי ה'.

אלא שהם היו סבורים, כי זכייתו של משה לעלות למרום, לא באה בשל חשיבותו וזכותו העצמית. אלא מחמת זכותם של ישראל, אשר הוא היה שלוחם. ובאמת, כל נביא אחר שהיה שלוחם של ישראל, היה ראוי לזכות בכך. וסמך לדבר, ממה שאמר ה' למשה רבינו, אחר מעשה העגל, 'לך רד' וגו' כלום נתתי לך גדולה, אלא בשביל ישראל. עכשיו שישראל חטאו, למה לך גדולה', (ברכות לב.).

כנגד סברא זו, אמר הפסוק 'והאיש משה ענו מכל האדם אשר על פני האדמה'. ללמדנו, כי זכייתו של משה רבינו לעלות לרקיע, היא בזכות עצמו. משום שהיה עניו יותר מכל האדם. בשל כך, רק הוא ראוי למעלה זו, לא אף אחד אחר. ובאמת זוהי גמרא מפורשת, (סוטה ה. וברש"י): 'ואת דכא ושפל רוח, רב הונא ורב חסדא. חד אמר, אתי דכא. אני מגביהו עד

ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו (במלכך י, ו)

יש לבאר את טענתם של המתאווים, על פי דברי הגמרא (שבת קכט.). כי מי שהקיז דם, עליו לאכול בשר ולשתות יין. בשר, כדי להשיב אל גופו, נפש חדשה תחת הדם הוא הנפש, שנלקח ממנו. ויין אדום, כדי להחזיר אל גופו, את האדמיות שניטלה הימנו.

זה מה שטענו המתאווים, כי פעמים שנפשם יבשה מחמת טורח הדרך וכדומה. וברצותם להשיב את נפשם, אין להם במה. כי אין כל, אין להם מאומה מצרכי סעודה. שמא תאמר, הלא ביכולתם לטעום במן את טעם הבשר וכך, להשיב נפשם. עדיין טענתם בפיהם, בלתי אל המן עינינו. כי המן הלא היה 'כורע גד לבן', (שמות טז לא). והגם שיוכלו לטעום בו טעם יין, עדיין חסרה בו האדמיות, להשיב את האדמיות שניטלה מן הגוף.

בכך יבוארו גם דברי רש"י, על הפסוק (דברים א א) 'בין פארן ובין תפל ולבן'. ופירש שם רש"י, 'שתפלו על המן שהוא לבן' לפי פשוטו, הכוונה היא שהתלוננו על כללות עניין המן, אשר היה צבעו לבן. אך לדברינו, יבואר הפלא ופלא. כי עניין הלבנונית, היה חלק מרכזי בטענתם. שטענו, כי המן לבן הוא ואינו יכול להשיב אדמיותם.

(זרע שמשון פרשת בהעלותך, מאמר ג)

והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני

זה מה שרמז הפסוק, מכל האדם אשר על פני האדמה. כלומר, מן הצד הנרמז בשם האדם, כמשל ענוות האדמה, אשר כולם דורכים על פניה.

(זרע שמשון פרשת בהעלותך, מאמר ו)

ששוכן אצלי. וחד אמר, אני את דכא. אני מרכין שכניתי אצלי.

(זרע שמשון פרשת בהעלותך, מאמר ו)

~

והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה (כמדבר יב, ג)

לשון הפסוק, 'והאיש משה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה', יש לבארה כך:

כי הנה שמו של אדם, נקרא על שם האדמה ממנה לוקח. והאדמה עצמה, מצד אחד היא קשה מאוד, מה שמורה על עקשנות וגאווה, (ראה רש"י, סוטה ה. ד"ה בשר כתיב ביה). מאידך גיסא, כולם דורכים ודשים על האדמה, אשר דבר זה הוא מעניין הענווה.

הלכתא כנחמנ?

פתח שערי פרנסה

אברך כולל, בא לידינו רבי איכא הי"ו, ואלתו כפיו, ראיתי אנתה חפץ מידי סבוס אליונות 'רע סנון החפואר' וברוך ה' התקבלו אף כתי חדרות סלא חכניסים ס כל אליון, מה החיוח? בסליון זה? פתח פיו כחכמה רבי איכא, והסכיר לו אודות הצדיק נפטר סלא רע סל קייחא, חלף מהספרים הקדושים אשר הותר אחריו, וכל הלוחז כהם גורס לו נחת רוח גדולה, עז סברך בהקדמתו, 'כני חיי וחזוני סבי'. סאל האברך, מה עס פרנסה, יש יסועה כפרנסה, אני ככר הרבה זמן חנוק? אחר לו רבי איכא, רבו הסיפורים מספור.

נענה האברך ותרס תרועה סנונה. ולסאחר סבוס, בא סוב, נותן וחוזר ונותן. ברוך ה' היה יסועה, הפתח סהיה ססור, נפתח לי ברוך ה'. והנה אני נותן עז להספך היסועה, לו ולכל החסידים והלוחזים. ויתן הקב"ה ויחזור ויתן, אמן כן יהי רצון.

לשון חכמים

טעמי איסור בשר תאוה לדור המדבר שלא ישלוט בהם רימה ותולעה

יש לתת טעם למה לאותו הדור דקא, אסר הקב"ה בשר תאוה מה שלא אסר לדורות הבאים. שמאחר שזכו לראות הקב"ה פנים בפנים על הר סיני ולשמע קולו, אינו מן הראוי שישלט בהם רמה ותולעה, כמו שאמרו ז"ל (פרקי דר"א פמ"א) שלא שלטה בהם רמה ותולעה וכו', ולכן לא רצה שירבו באכילת בשר, דתנן (אבות פ"ב מ"ז) מרבה בשר מרבה רמה. ורק התיר להם אכילת בשר הקדשים שהוא דבר קדוש ואינו יוצא לחלין. וכמו שכתבו המקבילים שכל מה שאדם אוכל בסעדת מצוה וביום טוב אינו נעשה רמה. וזה לא שיך לדורות הבאים.

(פרשת בהעלותך מאמר ג)

טוב שמוע

חדש! ניתן להשיג אצלנו את הספר 'תולדות שמשון' על מסכת אבות, מנוקד ומהודר, יצא לאור על ידי האיגוד העולמי להפצת תורת הזרע שמשון, במחיר מסובסד.

לפרטים 05276-97791

להארות משוב וכן לקבלת העלון במייל lk0772027554@gmail.com

